

Sygn. akt IV CZ 74/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSA Elżbieta Fijałkowska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi powódki

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 listopada 2011 r.,

w sprawie z powództwa J. L. przeciwko Agencji Rozwoju P. Spółce Akcyjnej,

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 listopada 2014 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 kwietnia 2014 r.,

1. oddała zażalenie.

2. zasądza od skarżącej J. L. na rzecz Agencji Rozwoju P. Spółki Akcyjnej kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Skarżąca J. L. w dniu 7 lutego 2014 r. wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 30 listopada 2011 r., domagając się jego uchylenia oraz uchylenia wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 31 stycznia 2011 r. i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Skargę oparła na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. tj. wykryciu nowych środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie postanowienia Ministra Gospodarki z dnia 15 października 2013 r. prostującego wpis skarżącej, jako przedsiębiorcy, do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w zakresie daty rozpoczęcia przez nią tej działalności.

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2014 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę jako nieopartą w rzeczywistości na żadnej z ustawowych podstaw wznowienia (art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 403 § 2 k.p.c.). Wskazał, że jednolicie przyjmuje się, że podstawą wznowienia nie może być środek dowodowy, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia. Powoływany przez skarżącą dowód, choć odnosi się do stanu rzeczy istniejącego w przeszłości tj. roku 1991, badanego w toku postępowania w sprawie objętej skargą, to jest dokumentem powstałym dopiero po prawomocnym zakończeniu postępowania.

W zażaleniu skarżąca zarzuciła naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. przez uznanie, że postanowienie Ministra Gospodarki z dnia 15 października 2013 r. prostujące z urzędu wpis do CEIDG, dotyczący rozpoczęcia działalności gospodarczej, nie stanowi nowego środka dowodowego oraz art. 410 § 1 k.p.c. przez jego bezzasadne zastosowanie i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od zaistnienia łącznie trzech przesłanek: wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane,

możliwości ich wpływu na wynik sprawy, niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu.

"Wykrycie", o którym mowa w art. 403 § 2 k.p.c., odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nieujawnionych i wówczas nieujawnialnych, bo nieznanych stronie i dla niej niedostępnych. Nie odnosi się więc do okoliczności i dowodów wcześniej istniejących, a tylko niedostrzeżonych przez stronę (por. postanowienie SN z 15 maja 1968 r., I Co 1/68, OSNCP 1969 Nr 2, poz. 36, postanowienie SN z 17 stycznia 2001 r., IV CKN 1515/00, niepubl., postanowienie SN z 19 stycznia 2006 r., IV CZ 143/05, niepubl. Z dnia 25 czerwca 2014 r. IV CZ 35/14 niepubl.). Podstawą wznowienia nie może być też środek dowodowy, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia ani fakt, który dopiero wówczas zaistniał (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2013 r. IV CZ 79/13 niepubl.). Słuszne jest wobec tego stanowisko Sądu Apelacyjnego, że wskazany przez skarżącą środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się orzeczenia nie może być podstawą wznowienia.

Nie ma znaczenia, akcentowana przez skarżącą okoliczność, że treść dokumentu odnosi się do stanu rzeczy istniejącego w przeszłości. Nie bowiem treść środka dowodowego decyduje o tym, czy wystąpiły przesłanki z art. 403 § 2 k.p.c. lecz okoliczność, czy istniał on w toku postępowania jednak nie był znany stronie i z tego powodu nie mógł być przez nią wykorzystany w tym postępowaniu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., o kosztach należnych pełnomocnikowi strony pozwanej rozstrzygając zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 19 ust. 1, § 2 ust. 3, § 6 pkt 7, § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490).